

הסכמת

הרב המובהק שליחא דרחמנא מעה"ק חברון תוב"ב .

הן היום חמותי ראיתי אור נוגה בולך ואור להאיר על הארץ כאשר נאמר
הוא אורה למארה"א ו' עזרא צט' יסוד מורא יסודתו זהררי קודש קוד ה'
ליראיו למען כלמד ליראה את ה' הנכבד והנורא ירכיזהו על צמתי אר"ס
טובה ורחבה וגבר ישראל עושה חיל וחיים ציד לשון סכמים לשון לימודים
מעשים של לדיקים אלו דברי אלהים חיים קדש קדשים הוא לה' . והנה דבר
ה' יקר מאוד והכל לריבים למארי חטיא . וכאן נמלא וכאן היה חד מצני עליה .
איש אחד מן הרב"תים ממשפת דם וממשפת סופרים קא אחי ממשפת
הד"ני מיתומי כהונה . היושבים ראשונה . בשנת תחמוני . צעה"ק ירושלים
תוצ"צ מצני סוצ"צ . חיצה יתרה נודעת . ציודעי ומכירו הייתי לשעצר ועכשיו
ציותר שאת נשאו לבו בחכמה ובחכונה וצדעת . ומרצ משלח צני"מין לרצ כן
ירצה . כל קבל די רוח יתירה ציה רוח חכמה וצינה רוח דעת ויראה ה' כולו
חיתנהו ציה . ורוח נדיבה תסמכנו מיניה וציה נדבה רוחו אוחו להעלות על
מוצח הדפוס הספרים הנ"ל ונמנך על אילן גדול ה"ה הרצ הגאון הגדול נ"י
ע"ה פ"ה מוסר"ר דוד אצ"ד צק"ק אה"י צר"ו וסמך שתי ידי עליו וגזרה
סכמתו ע"כ צר ישראל שלל יסיגו גבולו להדפיס הספרים הנ"ל עד מלח
עשר שנים ולאפסתי גזרה קא אחינא ואני מסכים לד"ת . וכל אשר יעבור על
פני הגזרה אשר גזר הגאון הנ"ל להסיג את גבולו לפני כלות עשרה שנים
יעשה בנפשו סקר ודמו צראשו וסומע לנו יסכון צטח סקט וסאכן וצלל שדי
יתלונן . כ"ד כותב ומחם פה המצורג עמוד התורה ציוס ט"ו לחודש כסליו
שנת פתח לבי צחורתך .

הלעיר יצחק זאביל מעה"ק חברון תוצ"צ :